

Bilag 13.**KOMMUNERNES LANDSFORENING**

Den 10. maj 1972.

I anledning af det for folketinget forelagte forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom (ophævelse af afståelsesafgiften m.v.) tillader Kommunernes Landsforening sig at fremføre følgende:

De gældende lovbestemmelser om frigørelsesafgift og afståelsesafgift tilgodeser ikke fuldt ud det formål at inddrage samfundsskabte værdistigninger, idet afgiftsreglerne — som anført i bemærkningerne til lovforslaget — ikke altid rammer den værdistigning, som ejendommen — vurderet som landbrugsejendom — kan være undergivet i tiden forud for den seneste vurdering før zoneinddragelsen. Som følge heraf har regeringen foreslået at afskaffe afståelsesafgiften, således at der ved første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal svares særlig indkomstskat i stedet for afståelsesafgift. Frigørelsesafgiften kommer herved til at virke som en acontobeskatning af den særlige indkomstskat.

Lovforslaget har imidlertid nogle uheldige virkninger for kommunernes planlægning, idet kommunernes muligheder for at føre jordpolitik vil blive begrænset væsentligt.

Reglerne for frigørelsesafgift og afståelsesafgift må nemlig ses i sammenhæng med bestemmelsen om kommunal købepligt, hvorefter den afgiftspligtige inden 4 år efter frigørelsesafgiftens indtræden kan forlange ejendommen overtaget af primærkommunen til det såkaldte slutbeløb for frigørelsesafgiftens beregning. Frigørelses- og afståelsesafgiften må yderligere ses i sammenhæng med reglerne om tilbudspligt til kommunen ved salg af fast ejendom med areal på 6000 m² eller derover i byzonerne. Den kommunale købepligt og tilbudspligtsloven medfører, at en ejendom med pligt til at svare frigørelsesafgift altid kan sælge til kommu-

nen til en pris svarende til slutbeløbet for beregning af frigørelsesafgiften.

Medens frigørelsesafgiften ikke kan antages at have virkning hverken på udbud eller efterspørgsel af ejendomme beliggende i byzone, må afståelsesafgiften bidrage til, at jorden kommer frem til salg på et tidligt tidspunkt efter overgang til byzonestatus. Dette forhold vil trykke jordpriserne og gøre det muligt for kommunerne at overtage store dele af den nye byzonejord. Herved bedres kommunernes mulighed for byplanlægning, samtidig med at det tvinger dem til også at være økonomisk med byzoneudvidelser.

Den af regeringen foreslåede ordning, hvorefter der i stedet for afståelsesafgiften skal betales særlig indkomstskat efter de nye og skærpede regler, vil have den modsatte virkning af afståelsesafgiften. Bestemmelserne om den særlige indkomstskat, vil gøre det fordelagtigere at udskyde et eventuelt salg fremfor at fremskynde det. Dette vil presse jordpriserne op og gøre det vanskeligere for kommunerne at erhverve ny byzonejord.

Landsforeningen skal derfor tillade sig at henstille, at lovforslaget søges ændret således, at kommunernes muligheder for at lede byudviklingen ikke forringes.

Det skal endelig anføres, at medens proventet af frigørelsesafgiften og afståelsesafgiften fuldt ud reserveres til kommunernes jordkøb, får kommunerne kun 30 pct. af den særlige indkomstskat. Dette forhold kan dog næppe tillægges særlig vægt, idet proventet af afståelsesafgiften ikke vil blive af væsentlig størrelse, hvis afgiften opfylder sit formål, således at jord tilbydes kommunerne på et tidligt tidspunkt efter overgang til byzonestatus.

Henning Rasmussen.

/ E. Krarup.

Folketingsudvalget vedr. lovforslag om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom (ophævelse af afståelsesafgiften m. v.).